

ZBIORY DOBRYCH PRAKTYK W ZAKRESIE ZARZĄDZANIA ZASOBAMI LUDZKIMI

Materiał został przygotowany w ramach projektu "*Ministerstwa Uczące się*".
Projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską, ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

1 Opis praktyki

Ministerstwo służby publicznej (fr. *Ministère de la fonction publique*) opracowuje co roku publikację zawierającą zbiór dobrych praktyk w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi (*Bonnes pratiques de gestion de ressources humaines*). Dobre praktyki pochodzą z różnych podmiotów francuskiej administracji publicznej. Zebranie najważniejszych i najciekawszych inicjatyw w jednej publikacji ułatwia rozpowszechnianie w administracji nowych rozwiązań wdrażanych w poszczególnych jednostkach. Jest to zatem narzędzie ułatwiające i przyspieszające obieg wiedzy organizacyjnej w administracji publicznej. Istotny jest też aspekt informowania o podejmowanych działaniach. Raporty w wersji elektronicznej są ogólnodostępne w Internecie.

Ostatnia wydana publikacja z tej serii zawiera praktyki wdrażane w 2011 r. Znajdują się w niej opisy 49 dobrych praktyk zgrupowanych w 10 obszarów tematycznych. Poszczególne dobre praktyki opisane są według podobnej struktury: ogólny opis (istota praktyki); kontekst; cel i rezultaty; sposób wdrażania, etapy, harmonogram; czynniki sukcesu, ograniczenia, elementy wymagające szczególnej uwagi; koszty i potrzebne zasoby; ocena; kontakt do osoby odpowiedzialnej za opisywaną praktykę w danej organizacji i mogącej udzielić więcej szczegółowych informacji na temat danej dobrej praktyki.

2 Powiązanie praktyki z MUS (mechanizmem uczenia się)

Praktyka jest procedurą kodyfikującą Wiedzę organizacyjną. Jest czynnikiem stymulującym Refleksję. Stanowi źródło Impulsów, inspiracji do uczenia się.

3 Poziom organizacyjny, na którym wdrażana jest praktyka

Praktyka dotyczy całej administracji. Może być pilotażowo wdrożona w jednym ministerstwie lub w kilku departamentach różnych ministerstw – w zakresie identyfikacji w tych jednostkach dobrych praktyk. Same raporty zbierające dobre praktyki powinny być ogólnodostępne.

4 Zalety i ograniczenia praktyki

Opisywane jest stosunkowo łatwe do wdrożenia. Nie wymaga dużych nakładów finansowych. Jednocześnie wydaje się, że konsekwentne coroczne generowanie i publikowanie dobrych praktyk może przekładać się na zwiększony ich transfer w ramach administracji publicznej, a także może mieć bardziej podstawowy walor zapobiegania „odkrywania koła na nowo” oraz stymulowania korzystania z doświadczeń innych instytucji. W opisywanym przykładzie dobre praktyki koncentrują się na zarządzaniu zasobami ludzkimi, jednakże mogą one dotyczyć także innych (a nawet wszystkich) aspektów działania administracji publicznej.

Źródła

Wywiady MUS – Paryż 2012.

Załączniki

brak

Cytując ten materiał prosimy podawać następujące źródło: Płoszaj A. (2012) "Doświadczenia administracji francuskiej" w: Mazur S., Płoszaj A. (red.) *Wspieranie mechanizmu uczenia się w organizacjach publicznych. Doświadczenia międzynarodowe*, Warszawa: Scholar

Cytując ten materiał prosimy podawać następujące źródło: Płoszaj A. (2012) "Doświadczenia administracji francuskiej"
w: Mazur S., Płoszaj A. (red.) *Wspieranie mechanizmu uczenia się w organizacjach publicznych. Doświadczenia międzynarodowe*, Warszawa: Scholar